

PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

PE-10-OP.310.5.2019.GWA

PE-10-OP/31101/2111/GW/19

(...) S.A.

ul. (...)

NIP (...)

Reprezentowana przez:

Panią (...)

Adwokat (...)

ul. (...)

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

1. Podstawa prawna interpretacji

Art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.)

2. Rozstrzygnięcie

Po rozpatrzeniu wniosku (...) S.A. z siedzibą w (..) przy ulicy (...) z dnia 22 maja 2019 roku (dalej jako „Wnioskodawca”), skierowanego do (...) z siedzibą w (...) przy ulicy (...) i przekazanego do tutejszego organu podatkowego w dniu 17 czerwca 2019 roku przy piśmie nr (...) w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opłaty skarbowej, postanawiam uznać stanowisko przedstawione we wniosku przez Wnioskodawcę za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

3. Stan faktyczny/zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku

Z treści przedłożonego wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opłaty skarbowej wynika, iż Wnioskodawca – na podstawie art. 49c ustawy Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 roku, poz. 755 ze zm.) – jest zobowiązany do przekazywania co kwartał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (dalej jako „Prezes URE”) informacji o realizacji umów dotyczących zakupu gazu ziemnego za ostatni kwartał, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału. Na podstawie tych informacji Prezes URE ogłasza w biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki między innymi średnie kwartalne ceny zakupu gazu ziemnego z zagranicy. Wnioskodawca jest reprezentowany na podstawie pełnomocnictwa, na podstawie którego pełnomocnik jest upoważniony do

jednoosobowej reprezentacji Spółki w zakresie dokonywania wszelkich czynności prawnych i faktycznych, w tym do składania i przyjmowania wszelkich oświadczeń woli, przed organami administracji, urzędami i instytucjami, w szczególności przed Prezesem URE, Ministrem Energetyki oraz Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W świetle opisanego powyżej stanu faktycznego, pytanie Wnioskodawcy brzmi:

„Czy Wnioskodawca jest zobowiązany do uiszczania opłaty skarbowej od pełnomocnictwa za każdym razem tj. co kwartał, kiedy przedkłada stosowne informacje Prezesowi URE wynikające z obowiązku informacyjnego określonego w art. 49c ustawy prawo energetyczne?”.

4. Stanowisko wnioskodawcy

Zdaniem Wnioskodawcy, zawartym w złożonym wniosku, „(...) Wnioskodawca stoi na stanowisku, że nie jest zobowiązany do uiszczania opłaty skarbowej od pełnomocnictwa za każdym razem, tj. co kwartał kiedy przedkłada stosowne informacje Prezesowi URE, wynikające z obowiązku informacyjnego określonego w art. 49c ustawy Prawo energetyczne. Zdaniem wnioskodawcy złożenie pełnomocnictwa wraz z opłatą skarbową przy pierwszej czynności, o której mowa powyżej, jest wykonaniem zobowiązania wynikającego z § 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej i nie ma konieczności wnoszenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa przy wypełnianiu tych samych, kwartalnych obowiązków informacyjnych, na podstawie tego samego, złożonego przy pierwszej czynności pełnomocnictwa (...). Ponadto w opinii Wnioskodawcy, „(...) przedmiotem opłaty skarbowej jest złożenie dokumentu pełnomocnictwa, a nie liczba czynności dokonywanych na jego mocy. Zdaniem Wnioskodawcy opłata za pełnomocnictwo powinna być wniesiona tylko raz, przy wypełnieniu pierwszego obowiązku informacyjnego, który wynika z art. 49c ustawy Prawo energetyczne i nie widzi konieczności ponoszenia kolejnych opłat skarbowych przy wypełnianiu tych samych, kwartalnych obowiązków informacyjnych, na podstawie tego samego, złożonego przy pierwszej czynności pełnomocnictwa, względem Prezesa URE, tym bardziej że Wnioskodawca nie występuje do Prezesa URE z żadnymi wnioskami, Prezes URE nie wydaje Wnioskodawcy żadnych zaświadczeń, czy innych podobnych dokumentów (...).”.

5. Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 roku, poz. 1000; dalej jako „uos”), opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje – w przypadku złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 (art. 6 ust. 1 pkt 4 uos). Opłatę skarbową wpłaca się z chwilą powstania obowiązku jej zapłaty (art. 6 ust. 4 uos).

Z brzmienia art. 1 ust. 1 pkt 2 u.o.s. wynika, iż opłacie skarbowej poddano tylko niektóre, enumeratywnie wymienione dokumenty: stwierdzające udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo ich odpisy, wypisy lub kopie. Ustawa o opłacie skarbowej nie wprowadza także powszechnego, tj. dotyczącego wszelkich dokumentów udzielonych pełnomocnictw lub prokury, obciążenia opłatą skarbową. W art. 1 ust. 1 pkt 2 uos wprowadzono istotne ograniczenie tego obowiązku, ponieważ spośród dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa lub

prokury obowiązkiem uiszczenia opłaty skarbowej objęto wyłącznie te, które składane są w sprawach z zakresu administracji publicznej i w postępowaniu sądowym.

W konsekwencji powyższego opłacie skarbowej poddano wyłącznie złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Oznacza to, że nie wiąże się powstania obowiązku fiskalnego w opłacie skarbowej z faktem ustanowienia pełnomocnika lub istnienia już w obrocie ważnego umocowania. Użyty w treści art. 1 ust. 1 pkt 2 uos zwrot „w sprawie z zakresu administracji publicznej” wskazuje na określony katalog spraw, nie zaś na konkretną, trwającą już bądź podlegającą wszczęciu (na podstawie pisma, do którego dołączane jest pełnomocnictwo) sprawę administracyjną. Pobór opłaty oderwany jest od realizacji wskazanego w pełnomocnictwie upoważnienia do działania, a już samo złożenie pełnomocnictwa do konkretnej sprawy z zakresu administracji publicznej rodzi konsekwencje fiskalne. Przestanką powstania obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej jest samo złożenie dokumentu pełnomocnictwa.

Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w orzeczeniu z dnia 7 sierpnia 2012 roku, sygn. akt I SA/Gd 655/12, CBOSA (a tutejszy organ interpretacyjny podziela to stanowisko w całości), „(...) Należy zauważyć, że obowiązująca od 1 stycznia 2007 r. ustawa o opłacie skarbowej wprowadziła szereg istotnych modyfikacji w zakresie przedmiotowym. W obecnym jej kształcie opłacie skarbowej podlega już sama czynność polegająca na "złożeniu dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (...)", a nie jak wcześniej dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa lub prokury. Ponadto, co ma kluczowe znaczenie dla wyniku sprawy, przedmiotowy przepis traktuje o pełnomocnictwach składanych w sprawach "z zakresu" administracji publicznej. Takie określenie przedmiotu opłaty skarbowej nie jest przypadkowe i nie powinno umykać uwadze przy stosowaniu przepisu. Dokonując wykładni przepisu prawa należy mieć na uwadze pełną jego treść, nie zaś wybrane fragmenty. Użyty w komentowanym przepisie zwrot "w sprawie z zakresu administracji publicznej" wskazuje zdaniem Sądu na określony katalog spraw, nie zaś na konkretną, trwającą już, bądź podlegającą wszczęciu (na podstawie pisma, do którego dołączane jest pełnomocnictwo) sprawę administracyjną. W konsekwencji (...) słusznie przyjęto, że pobór opłaty oderwany jest od realizacji wskazanego w pełnomocnictwie upoważnienia do działania, a już samo złożenie pełnomocnictwa do konkretnej sprawy z zakresu administracji publicznej (w niniejszej sprawie złożono pełnomocnictwo do podpisania zgłoszenia aktualizacyjnego - co jest równoznaczne ze złożeniem deklaracji w rozumieniu art. 3 pkt. 5 w zw. z art., 80a ordynacji podatkowej) rodzi konsekwencje fiskalne (...)"

Konkludując, należy zauważyć, że przedmiotem opodatkowania opłatą skarbową nie jest udzielenie pełnomocnictwa lub prokury (również dalszego pełnomocnictwa), lecz złożenie stwierdzającego to dokumentu, jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z dziedziny administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Tym samym, wielokrotne działanie pełnomocnika na podstawie złożonego dokumentu pełnomocnictwa, będzie podlegało opłacie skarbowej tylko w momencie złożenia dokumentu pełnomocnictwa w organie administracji publicznej. Wynika to wprost z brzmienia przytoczonego powyżej art. 1 ust. 1 pkt 2 uos.

Wobec powyższego, stanowisko Spółki, zawarte we wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, uznać należy za prawidłowe.

6. Pouczenie

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia Spółce interpretacji przepisów prawa podatkowego (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.). Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta m.st. Warszawy – Biuro Podatków i Egzekucji, ul. Kredytowa 3, 00-056 Warszawa.